

Naamchristenen?

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV 2010)

M.V. 14-2-2011

Men maakt er mij soms op attent dat de Bijbel enkel christenen en ongelovigen kent, maar geen “naamchristenen” of “naambelijders”.

Onlangs schreef iemand me letterlijk zo: “de bijbel kent geen naam-christenen of belijders. Ik zie gewoon geen bijbelse uitleg of grond voor naam-belijders, nergens in de bijbel is iets van dat te vinden”.

Klopt dit?

Termen zoals “naamchristenen”, “naambelijders” of “schijnchristenen” zal je in de Schrift inderdaad niet tegenkomen. Dit neemt niet weg dat het *begrip* wel degelijk voorkomt. Het gaat dan om mensen die zich christen noemen, en dus in “naam” christen zijn, en op schijnbare wijze het christelijke geloof “belijden”, maar die niet tot Gods schapen behoren (of alleszins nóg niet) en die in hun toestand dus verloren zijn en niet naar de hemel zullen gaan na de fysieke dood of de Opname.

Dat niet de *term* maar wel het *begrip* naamchristenen of naambelijders in Gods Woord voorkomt (en nog wel erg vaak) bewijzen o.a. de volgende Schriftplaatsen (in bijbelse volgorde):

Matt. 7:15

“Maar wees op uw hoede voor de **valse** profeten, die **in schapenvacht** naar u toe komen maar van binnen roofzuchtige **wolven** zijn”.

Het gaat hier om valse pretendentes, die uiterlijk op Gods schapen gelijken, maar van binnen vijanden zijn.

Matt. 7:19-23

“Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen. 20 Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen. 21 **Niet ieder** die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. 22 Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? 23 Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!”

Deze valse, schijnbare belijders zeggen wel “Heer, Heer ...”, en ze hebben opvallende werken gedaan - in Jezus’ Naam nog wel - maar het waren geen werken uit de Heer (zie Efeziërs 2:10), want zij hebben nooit behoord tot de kudde van de Goede Herder. Schijngevolgen in optima forma!

Joh. 15:1-2, 6

“Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de Wijngaardenier. 2 Elke rank die in Mij geen vrucht draagt, **neemt Hij weg**; en elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij, opdat zij meer vrucht draagt” ... “6 Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen zoals de rank, en verdort, en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur, en zij worden **verbrand**”.

Het wegnemen wordt gevolgd door het buitenwerpen van de dorre, vruchteloze ranken en ze te verbranden in het vuur. Dit kan alleen op naamchristenen slaan, wier einde de hel is. Zij gelijken op christenen maar zij dragen geen vrucht. Dat is een verschil met 1 Korintiërs 3:12-15. Daar gaat het alleen om de *werken* die in het vuur verbranden, terwijl de *gelovige* zelf behouden wordt:

“Ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. 14 Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. 15 Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen”.

De Heer maakt echter in Johannes 15:2 een scherp onderscheid tussen naambelijders en ware gelovigen. Iedere naambelijder is een rank die “géén vrucht draagt”. Iedere ware gelovige is in principe een rank die “wél vrucht draagt”, want het leven uit Christus zal zich altijd op de een of andere manier uiten.

Hand. 20:29-31

“Want dit weet ik: dat na mijn vertrek **wrede wolven** bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen; 30 en dat uit **uw eigen midden** mannen zullen opstaan die de waarheid verdraaien om de discipelen weg te trekken achter zich aan. 31 Daarom: wees **waakzaam**, en bedenk dat ik drie jaar lang, nacht en dag, niet heb opgehouden iedereen onder tranen terecht te wijzen”.

“Uit uw eigen midden” geeft duidelijk aan dat het om mensen gaat die zich christen noemen, die in de kudde zijn binnengekomen, maar zij zijn valse christenen, die schade aanrichten. In het bijzonder worden hier christelijke leiders bedoeld, mensen waar de schapen naar opkijken en daardoor juist zoveel slachtoffers mee in de vernieling slepen.

2 Kor. 11:13-15

“Want zulke lieden zijn **valse** apostelen, **bedrieglijke** arbeiders, die zich **voordoën** als apostelen van Christus. 14 En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. 15 Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich **voordoën** als **dienaars van gerechtigheid**. Hun einde zal zijn naar hun werken”.

Valse, bedrieglijke christenen (“uit uw midden”) die zich voordoen als ware dienaars van gerechtigheid. Dit zijn duidelijk schijnchristenen.

Ook in de natuur vind je (wegens de vloek na de zondeval) schijnbare, bedrieglijke dingen, zoals schijntarwe (dolik), schijnvlier (kruidvlier, dat giftig is), enz. Evenzo zijn er schijnchristenen onder ware christenen. Vergelijk de parabel van de dolik (SV: onkruid) tussen de tarwe in Matt. 13:24-30. Het Griekse woord is daar *zizanion*: schijntarwe. Dit kruid moet helemaal opgroeien om het onderscheid te laten zien met gewone tarwe: het brengt geen bruikbare vrucht voort.

2 Kor. 11:26

“Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder **valse broeders**”.

“Valse broeders”, kan het nog duidelijker? Zo ook in Gal. 2:4:

“En dat ter wille van de binnengedrongen **valse broeders**, die waren binnengeslopen om onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, te bespioneren, om ons tot slaven te maken”.

Fil. 3:2

“Let op de **honden**, let op de **slechte** arbeiders, let op de **versnijdenis**”.

In Paulus' tijd, net zoals in onze tijd, had je slechte arbeiders. Specifiek voor die tijd waren er valse christenen die de broeders wilden doen terugkeren naar de kenmerken van het Joodse wetsverbond (besnijdenis, enz.) en die daardoor oorzaak waren van verdeeldheid en scheuringen (“versnijdenis”). In onze tijd zijn het weer andere zaken waarvoor naamchristenen ijveren om mensen achter zich aan te trekken. Paulus heeft er ons nog zo sterk voor gewaarschuwd:

“Want dit weet ik: dat na mijn vertrek wrede **wolven** bij u zullen binnenkomen, die de kudde niet sparen; 30 en dat **uit uw eigen midden** mannen zullen opstaan die de waarheid verdraaien om de discipelen weg te trekken achter zich aan. 31 Daarom: wees waakzaam...” (Hand. 20:29-31).

2 Tim. 2:19-21

“Toch blijft het vaste fundament van God staan, met dit zegel: De Heere kent wie van Hem zijn [vgl. Joh. 10:14], en: Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich ver houden van de ongerechtigheid. 20 Maar in een groot huis zijn niet alleen voorwerpen van goud en van zilver, maar ook van hout en aardewerk. Sommige zijn voor eervol, maar **andere voor oneervol gebruik**. 21 Als iemand zich dan **van deze dingen reinigt**, zal hij een voorwerp zijn voor eervol gebruik, geheiligd en van veel nut voor de Heere, voor elk goed werk gereedgemaakt”.

Dit is een belangrijke Schriftplaats in de context van onze bespreking. Deze toont aan dat wij in onze christelijke gemeenschap eervollen en oneervollen hebben, en dat we de onreinen moeten wegdoen. De tekst begint met in vers 19 te zeggen dat we ons moeten ver houden van ongerechtigheid - welke ongerechtigheid? - de tekst gaat dan verder met het noemen van voorwerpen voor oneervol gebruik en dat we ons “van deze dingen” moeten reinigen. Wat wordt precies bedoeld met “deze dingen”? De oude Statenvertaling geeft als kanttekening 67 terecht het volgende:

“Namelijk **lieden**, die vaten zijn ter onere, dat is, van de goddeloze en verworpene huichelaars, en van verleiders...”

Wij moeten ons reinigen van bepaalde mensen die zich christen noemen, zij die wel Christus Naam noemen maar verder onrein leven. Dan pas zullen wij vruchtbaar zijn. In onze perceptie zijn dat naamchristenen en zo moeten wij hen dan ook behandelen.

2 Petrus 2:1-3

“Maar er zijn ook **valse** profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u **valse** leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren. Daarmee verloochenen zij zelfs de Heere, Die hen gekocht heeft, en brengen zij een snel verderf over zichzelf. 2 En **velen zullen hen**, door wie de weg van de waarheid gelasterd zal worden, op hun verderfelijke wegen **navolgen**. 3 En zij zullen u door hebzucht met verzonnen woorden uitbuiten. Het vonnis over hen is reeds lang in werking en hun verderf sluimert niet”.

Petrus voorzegt hier dat “er ook onder u valse leraars zullen zijn” (toekomstige tijd). Dat zien we in onze tijd maar al te goed. De christelijke gemeenten zijn doorzuurd met valse leraars, op grote schaal. De meesten die de Naam van Christus noemen beseffen niet hoe erg de toestand wel is.

Deze leraars, waar de schapen naar opkijken, zijn meestal naamchristenen. Maar de schapen onderscheiden ze niet, zij zijn misleid en raken in de ban van hun dwalingen. Daardoor wordt het Christendom in de hele wereld gelasterd en te schande gemaakt. Wie zal zijn stem tegen de valse leraars verheffen? En wie zal dezen uit de gemeente wegdoen, zoals 2 Tim. 2 ons beveelt, om de kudde te beschermen? “**Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt? Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd**” (1 Kor. 5:6-7). Het is een gebod! Wee hen die dit gebod tegenstaan!

1 Joh. 4:1

“Geliefden, geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn **veel valse** profeten in de wereld uitgegaan”.

Zelfs al in Johannes' tijd waren ze met velen. Vandaag zijn de valse christenen met zeer velen. Meer dan ooit komt het erop aan de geesten te beproeven, en de Schriften dagelijks te onderzoeken, opdat de dwaalpredikers geen voordeel halen uit onze onwetendheid.